

Kurátorský príhovor

Daniela Rapavá, výstava Tajomstvo svetla a vody. Trpezlivé oko pozorovateľky a výsledky pozorovania vďaka zdroju energie - ktorá sprostredkováva vzhliadnutie živého a neživého sveta, rozpusteného vo fundamentálnej tekutine. Zážitok stretnutia s detailom blízkeho okolia, budiaceho dojem, že je z veľkej diaľky.

Príbeh makrofotografie sa stáva obľúbenou fotografickou oblasťou od polovice minulého storočia. Jej ohlásenie svetu pomáha realizovať stále kvalitnejšia fotografická optika a ľudská ambícia nahliadnuť z väčšej blízkosti k pred tým, nefotografovateľným objektom. Zlomovým bodom je výsledok práce Lennarta Nilsona. Prirodzene, sa k fascinujúcemu predstaveniu nepredstaviteľného dostáva až po dlhej ceste portrétneho, rodinného fotografa. O niekoľko desiatok rokov skôr sa podobné zaujatia zdanlivo nepatrným objektom, udejú v ateliéri Marcela Duchampa. Emmanuel Radnitzky tak v roku 1920 realizuje fotoaparátom obraz Duchampovej grafickej matrice. Výtvarnosť (vizuálna sugestivita štruktúry materiálov), tak vykročila k ľudskému oku. Sama k sebe. Ľudské oko je tým istým. Je "utkané" z rovnakých prvkov.

Autorka fotografickej výstavy o tajomstvách svetla a vody je fascinovaná možnosťami objavovania týchto tajomstiev. Je fotografkou predstavujúcou vizuálnu naratívnu fyzikálnych dejstiev a fabúl, nepredvídateľných prvkov, v momente exponovania "obrázkov". Nádherné fotografické hľadanie, očakávanie, nachádzanie. Spolu s ďalšími rozprávačmi týchto príbehov patrí k protagonistom, predovšetkým humanizujúcej tvorby - totiž s podtextom odkazu pre menej pozorných, že je to tu okolo prenádherné. Prinajmenšom pozoruhodné.

Prajem jej dobré svetlo, vyhovujúcu svetelnosť objektívov a prostredia, veľa pravých fotografických momentov - stláčanie spúšte fotoaparátu, ktoré sa nedá odložiť a presunúť. Je to ten moment, keď sa autor stáva sprostredkovateľom vznikov a procesov nekončiacich zázrakov.

S úctou jaro ondo